

vi prøver at tjene nogle penge på den offentlige sektor, som vi selvfølgelig har brugt mange penge på under råben og skrigen i mange år og har udviklet til næsten at være verdensmester i det? Og hvorfor i alverden skulle vi ikke lade erhvervslivet prøve at tjene nogle penge på den, sådan at vi også fremover kan få råd til at oprettholde sådan en offentlig sektor?

Lad mig sluttelig sige, at selv om jeg selvfølgelig har været glad for, at debatten om kvalitet er kommet ind i debatten, er det stadig væk min bekymring, at alt for mange argumenter i denne sag bliver trukket ud til siderne, bliver hamret snart ned i den ene kløft, snart ned i den anden kløft, hvorved man ikke bare finder sine egne ben, som det blev efterlyst, men altså i høj grad også får spændt ben for sig selv.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Erhvervsministeren bragte et nyt moment ind i debatten, nemlig udviklingskontrakter, som hun beskrev i sit sædvanlige meget malende sprog. Jeg er meget enig i det, ministeren sagde, men desværre kom ministeren ikke ind på det centrale, nemlig at det ikke bruges ret meget af den simple grund, at de regler, som regeringen har opstillet, ikke duer.

Man har nemlig den ordning, at når man udbyder en udviklingskontrakt, kan en privat virksomhed ikke få betalt noget af sine omkostninger, hvilket selvfølgelig burde modsvares af tilbagebetaling, hvis det lykkes. Til gengæld får de lovning på en ordre. Det burde være stik modsat, nemlig at staten hjalp de private med udviklingsarbejdet, men at den offentlige sektor til gengæld selvfølgelig ikke skulle være forpligtet til at købe det, der kom ud af det, hvis der er noget bedre på markedet. Det er simpelt hen skruet helt forkert sammen.

Jeg skal for øvrigt sige, at den kritik, jeg fremfører her, er et af de få områder, hvor der er fuldkommen sammenfald mellem SF's og Dansk Industris synspunkter. Derfor synes jeg, at regeringen burde bøje sig for dette tryk fra begge sider og indføre nogle regler, der faktisk kunne fungere, så de udmærkede visioner, ministeren kom med, også kunne blive til noget.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Nu har jeg lige under denne dejlig lange debat haft lejlighed til at underskrive et ikke mindre dejlig langt svar til Folketingets Erhvervsudvalg, hvor jeg kommenterer Dansk Industri og –

forstår jeg – dermed SF's synspunkter på udviklingskontrakterne. Og det vil jeg da gerne henvise til. Det ligger sikkert i bakken derude om et øjeblik. Jeg synes også, det er værd at drøfte, hvor mange det egentlig er, der har benyttet sig af dette her, osv. Det vil jeg meget gerne tage en diskussion både med hr. Kjeld Rahbæk Møller og med det øvrige Erhvervsudvalg om, for det er et område, der interesserer mig meget.

Jeg ved ikke, om der er nogen af de virksomheder, der er gået ind i det dér, der faktisk har søgt Vækstfonden om penge til denne udvikling, men mig bekendt kan de gøre det. Jeg skal gerne tjekke oplysningen en ekstra gang, inden jeg nu udtaler mig alt for skrāsikkert. Jeg må bare sige, at ideen i dette her er ikke, at virksomheder skal finde alle mulige lidt mærkelige ting op af skufferne, fordi de kan få det offentlige til at betale for produktudviklingen.

Ordningen henvender sig til de virksomheder, der tror på et produkt, men som mangler nogle ting, det offentlige har, for at udvikle det produkt. De skal ud at tjene pengene på produktet, altså må de også produktudvikle. Men vi stiller så – og det er det, der koster pengene på finansloven – tingene til rådighed for dem, og de har, som hr. Kjeld Rahbæk Møller fuldstændig rigtigt sagde det, udsigten til en kontrakt.

Jeg vil bare nævne ét eksempel til. Efter »Estonia«-ulykken, hvor fortvivlende og forfærdelig den end var, var der jo diskussion om kvaliteten af redningsmidler, redningsflåder og redningsveste. Det er netop et eksempel på, at det offentlige – Danmark – og et antal rederier er ved at finde sammen med danske fabrikanter af redningsmateriel for at prøve at få udviklet det. Hvis det redningsmateriel bliver godt, vil firmaerne jo dels kunne eksportere det, dels være garanteret ordrer hos nogle danske rederier.

Jeg vil gerne henvise til det svar, jeg har sendt til Erhvervsudvalget, for det er utrolig langt og utrolig godt, men jeg vil gerne på stående fod afvise, at ordningen er helt galt skruet sammen.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Ministeren kommer selv med et eksempel, der viser, at det er skruet forkert sammen, fordi virksomheden har sikkerhed for en kontrakt. Netop når det drejer sig om redningsmateriel, skulle den offentlige myndighed da til enhver tid købe det, der er bedst på markedet. Det er helt fint at hjælpe en dansk virksomhed med at